

IV.C.6

உ

கணபதி துணை.

ஒ ள ஐ வ ய ர ி

அருளிச்செய்த

ந ல் வ ழி.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுக நாவலரவர்களால்

திருத்தப்பட்ட உரையுடன்

அவர்கள் சிதம்பர சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலேத்

தருமபரிபாலகர்

பொன்னம்பலபிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நான்காம் பதிப்பு.

பிங்களூர் மார்கழி.

1948

உ

கணபதி துணை.

ஒளவையாரீ அருளிச்செய்த

ந ல் வ ழி.

கா ப் பு.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான் றருவேன்—கோலஞ்செய்,
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

- க. புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவவை
மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள்—எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை யெச்சமயத் தோர்சொல்லுந
தீதொழிய நன்மை செயல்.
- உ. சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின்—மேதினியில்
இட்டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி.
- ஊ. இடும்பைக் கிடும்பை யியலுடம்பி தன்றே
இடும்பொய்யை மெய்யென் றிராதே—இடுங்கடுக
உண்டாயி னுண்டாகு முழிற் பெருவலிநோய்
விண்டாசைக் கொண்டாடும் வீடு.
- ச. எண்ணி யொருகருமம் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணுது
புண்ணியம் வந்தெய்து டோதல்லாற்—கண்ணில்லான்
மறகாய் விழுவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
சூங்கால் மாகு மவர்க்கு.

௫. வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமினெனீறும் போகா—இருந்தேங்கி
நெஞ்சம்புண் னாக நெடுந்தூரர் தாநினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.
௬. உள்ளதொழிய வொருவர்க் கொருவர்க்கங்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில்—வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறி னுலென்
உடலோடு வாழு முயிர்க்கு.
௭. எல்லாப் படியாலு மெண்ணினு லிவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலிகோய்ப் புன்குரம்பை—நல்லார்
அறிந்திருப்பா ராதலினு லாங்குமல நீர்போற்
பிறிந்திருப்பார் போசர் பிறர்க்கு.
௮. ஈட்டும் பொருண்முயற்சி யெண்ணிறந்த வாயினுமுழ்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாந்—தேட்ட
மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது காணுந தனம்.
௯. ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமவ்வா
றுற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டும்—ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்குர்ந்தா ரானாலும்
இல்லையென மாட்டா ரிசைந்து.
௧௦. ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புண்பாலு
மாண்டார் வருவோ மாநிலத்தீர்—வெண்
நங்கு மதுவழியே நாம்போ ம்ளவும்
எமக்கென்னென் றிட்டென் றிநாம்.

கக. ஒருநா ளுணவையொழி பென்று லொழியாய்
இருநாளுக் கேலென்றீ லேலாய்—ஒருநாளும்
என்னோ வறியா யிடும்பைகூ ரென்வயிறே
உன்னோடு வாழ்த லரிது.

கஉ. ஆற்றங் கரையின் மாழு மாசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே—ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.

கங. ஆவாரை யாரே யழிப்பா ரதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர்—ஓவாமல்
ஐயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம் புவியதன் மேல்.

கச. பிச்சைக்கு மூத்த குழவாழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சைபல சொல்லி யிடித்துண்கை—சிச்சி
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியா
துயிர்விடுகை கால வுறும்.

கரு. சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்
கடாய் மொருநாளு மில்லை—உபாயம்
இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

கசு. தண்ணீர் நிலநலத்தாற் றக்கோர் குணங்கொண்டபாற்
தண்ணீர்மை மாறாக் கருணையாற்—பெண்ணீர்மை
கற்புறிய வாற்றாற் கடல்குழந்த வையகத்துள்
புறந்தன மென்றே யறி.

கள. செய்தி வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ விருந்தியம்—வையத்
தறும்பாவ மென்னவறிந் தன்றிடார்க் கின்று
வெறும்பானை பொங்குமோ மேல.

கடி. பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகில்
உற்றா ருகந்தா ரெனவேண்டார்—மற்றோர்
இரணங் கொடுத்தா லிடுவ ரிடாரே
சரணங் கொடுத்தா லுந் தாம்.

கக. சேவித்துஞ் சென்றிரந்தந் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்துட
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்—போவிப்பப்
பாழி னுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி யரிசிக்கே நாம்.

உ௦. அம்மி துணையாக வாழிழிந்த வாறோக்குங்
கொம்மை முலைபுகர்வார்க் கொண்டாட்டம்—இமமை
மறுமைக்கு நன்றன்று மாந்தியும் போக்கி
வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.

உ௧. நீரு நழுவ நிலம்பொதியு நெறவுடும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும்—நன்றும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சுமிலார்க் கென்றுந்
தருஞ்சிவந்த தாமரைபா டான்.

உ௨. பாடுபட்டித் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக்
கேடுகெட்ட மனதுரை கேளுங்கள்—கூலிபட்டிக்
காவிதானிப்பாயினபின் பாரே யவையிய்பா
பாவிதா வந்தப் பணம்.

உரு. வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி பட்டுமே—முதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோஞ் சொன்னார் மனை.

உச. நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா வுண்டிபாழ்
ஆறில்லா ஆருக் கழகுபாழ்—மாறில்
உடற்பிறப் பில்லா வுடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை.

உரு. ஆன முதலி லதிகஞ் செலவானான்
மான மழிந்து மதிக்கெட்டுப்—போனதிசை
எல்லார்க்குங் கள்ளனா யேழ்பிறப்புந் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு.

உச. மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானந் தவமுயர்ச்சி தாளண்மை—தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந்திடப் பறந்து போம்.

உரு. ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகும்
அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தும்—ஒன்றை
நினைப்பது முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையானு மீசன் செயல்.

உச. உண்பது காழி யடுப்பது நான்குமுழம்
உண்பது கோடிநினைத் தெண்ணுவன்—கண்புதைத்த
மாந்தர் குழலாழகனை மண்ணின் கலம்பொலச்
சாத்தெனையஞ் சுவசலமே தான்

உக. மாம்பழத்தால் வெளவாளை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவரும் கில்லை—சுந்தமுதங்
தற்று தரல்போற் காவா தனிப்பரேல்
உற்று நுகைத் தவர்.

உடு. தார்தாமுன் செய்தவினை தாமே யதுபவிப்பார்
பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே—வேந்தே
ஒறுத்தாளை பென்செயலா முரோல்லா மொன்றா
வேறுத்தாலும் போமோ விதி.

உக. இழுக்குடைய பாட்டிற் கிசைநன்று சாலும்
ஒழுக்க முயர்குலத்தி னன்று—வழுக்குடைய
வீரத்தி னன்று விடாநோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாத்தி னன்று தனி.

உஉ. ஆறிடு மேடு மறிவும்போ லாஞ்செல்வ
மாறிடு மேறிடு மாநிலத்தீர்—கோறிடுந்
தண்ணீரும் விரும் தருமமே சரிப்பாக
உண்ணீர்மை வீறு முயர்ந்து.

உங. வெட்டெனவைமெத்தெனவைவெல்லாவாய்வேழத்திற்
பட்டிருவுங் கோல்பஞ்சிற் பாயாது—நெட்டருப்பு
பாணாக்கு நெக்குவிடாய் பூரை பசுமாததின்
வேறுக்கு நெக்கு விடும்.

உச. கலலானே பாளுறுங் கையபொருளோன் தண்டாயின்
எல்லாருஞ் சென்றன தெரிசென்றவர்—இலலானே
இல்லாருந் வெண்டான்மற் றினறெதேத துபவெண்
செல்ல தவவவயிற் சொல்.

௩௫. சுவாதே தாயக்கு மாமுமுன் மனமுமுன்
 ஏவாதே நின் தாயார்வர் தாமுமோ—தாயார்
 விரைத்தாறு கவிஞர் வித்தெனவே போனதே
 குரைத்தாறு தோன்றி தகையது.

௩௬. நண்ணிப்பி வேங்கதவி நாமமுநக் கலத்திற்
 ணொண்ட கருவளிக்குந் கொள்கதே—வெண்பெரு
 போதர் தனங்கலவி பொன்றவருந் கலையுள்
 மாதாமேல் வைப்பார் மனம்.

௩௭. வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேத முதலாம்
 அனைத்தாய நூலகத்து யில்கை—நினைப்பதெனக்
 கண்ணுறவ தல்நற் கல்கிப்பிட னெஞ்செய்ய
 விண்ணுறவர்க் கில்கி விதி.

௩௮. நன்றென்றுந் திதென்று நானென்றுந் தானென்றும்
 அன்றென்று மாமென்று மாகாதே—நின்றதிலை
 தானதாந் தத்துவமாஞ் சம்பறுத்தார் யாகைக்குப்
 போனவர் தேமெ பொருள்.

௩௯. முப்பதா மாண்டவனின் மூன்றற் றொருபொருளைத்
 தப்பாமற் றண்ணுட் பெருகுயிற்—செப்பவ
 கலியளவே யாகுமாந் காரினகயார் தங்கண்
 முகியளவே யாகுமா முப்ப.

௪௦. தேவா குமரன் திருநான் மறைமுமவு
 முவர் தமமு முனிமொழியுந்—கோவை
 திருவா சகமுந் திருமூலா கொலுமா
 வுருவா சகமென் றனா.

ந ல் வ ழி உ ரை.

கா ப் பு.

இகூன்பொருள். கோலம் செய் துங்கக் கரி முகத்துத் தூ மணியே-அழகு செய்கின்ற உயர்வாகிய யானைமுகத்தையுடைய பரிசுத்தமாகிய இரத்தினம்போலும் விராயகக்கடவுளே,— நான் உனக்குப் பாலும் தெளி தேனும் பாகும் பருப்பும் இவை நாலும் கலந்து தருவேன் - அடியேன் உமக்குப் பாலும் தெளி ந்ததேனும் வெல்லப்பாகும் பருப்புமாகிய இந்நான்கையுங் கலந்து நிவேதிப்பேன்;—நீ எனக்குச் சங்கத் தமிழ் முன்றும் தா - நீர் அடியேனுக்குச் சங்கத்தில் வளர்க்கப்பட்ட - (இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்னும்) தமிழ் முன்றையுந் தந்தருளும். என்றவாறு.

இதனதுதாறபரியம். விராயகக்கடவுளுக்குப் பூசைசெய்யின் முத்தமிழ்ப்புலமையும் உண்டாகும் என்பதாம்.

க. இ-ள். புண்ணியம் ஆம்-புண்ணியமே செய்யத்தக்கது;— பாவம் போம் - பாவமே ஒழியத்தக்கது.—போன நாள் செய்த அவை - முற்பிறப்பிற்செய்த அந்தப் புண்ணிய பாவங்களே— மண்ணில் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள் - பூமியிலே பிறந்த மனிதர்களுக்கு (இப்பிறப்பில் இன்பத்துன்பங்களை அறுபவ்வித் தற்குக் காரணமாக) வைத்த பொருளாகும்.—எண்ணுங்கால் எச்சமயத்தோர் சொல்லும் ஈது ஒழிய வேறு இல்லை - ஆராய்மிடத்து எந்தச்சமயத்தார் சொல்வதும் இந்தப்பொருளையல்லாமல் மற்றொன்றுமில்லை;—திது ஒழிய நன்மை செயல் - (ஆதலினாலே) பாவம் நீங்கப் புண்ணியத்தைச்செய்க. எ - று.

இ-ம். இன்பத்துக்குக் காரணம் புண்ணியமும் துன்பத்துக்குக் காரணம் பாவமுமாதலிற் பாவத்தை ஒழித்துப் புண்ணியத்தைச் செய்க. எ-ம்.

உ. இ - ள். சாற்றுங்கால் மேதினியில் சாதி இரண்டு ஒழிய வேறு இல்லை - சொல்லுமிடத்துப் பூமியிலே (உயர்வாகிய சாதி யென்றும் இழிவாகிய சாதியென்றும்) சாதி இரண்டேயல்லாமல் வேறில்லை:—(அவ்விரண்டு சாதியாரும் யாவரெனின்)—நீதி வழுபா நெறி முறையின் இட்டார் பெரியோர் - நீதி தவறாத நல்வழியிலே நினறுகொண்டு முறைமையோடு (சற்பாத்திரங்களாய் உள்ளவருக்குக்) கொடுத்தவரே உயர்வாகிய சாதியார்;—இடாதார் இழிகுலத்தோர் - கொடாதவரே இழிவாகிய சாதியார்.—பட்டாங்கில் உள்ளபடி - உண்மை நூலின் உள்ள கிரமம் (இதுவேயாம்.) எ - று.

இ-ம். சற்பாத்திரத்துக்குக் கொடுத்தவரே உயர்வாகிய சாதியார், கொடாதவரே இழிவாகிய சாதியார். எ-ம்.

நு. இ - ள். இயல் உடம்பு இது-திரிகின்ற இந்த உடம்பானது—இடும்பைக்கு இடும்பை அன்றே - பலதுன்பங்குளாகிய சாக்குக)ளுக்கு நிறைத்து வைக்கும் பையன்றோ—இடும்பையையெமெய் என்று இராது - (போசனத்தை) இடிகின்ற நிலையல்லாததாகிய இந்த உடம்பை நிலையுடையதென்று நம்பி இராமல்,—கடிக இடும் - சிக்கிரம் (சற்பாத்திரங்களாய் உள்ளவர்களுக்குக்) கொடுங்கள்.—உண்டாயின் - (இத்தருமும் உங்கனிடத்து) உண்டாயின்,—பெரு வலிநோய் விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு - பெரிய வலிமையையுடைய மலநோய் நீங்கியவரை மெச்சிக்கொள்கின்ற முத்தியானது—ஊழின் உண்டாரும் முறையினாலே (உங்களுக்குக்) கிடைக்கும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். நிலையல்லாத உடம்பு உள்ளபொழுதே சற்பாத்திரத்திலே தானஞ்செய்தவருக்கு, அந்தத்தருமத்தினாலே சற்குருவி

னது திருவருளும், அந்தத்திருவருளினாலே ஞானமும், அந்த ஞானத்தினாலே முத்தியும் சித்திக்கும். எ-ம்.

சு. இ - ள். யார்க்கும் - யாவருக்காயினும்,—புண்ணியம் வந்து எய்து போது அல்லால் - (முன்செய்த) புண்ணியம் வந்து கூடியபோதல்லாமல்,—எண்ணி ஒரு கருமம் செய்யொண்ணாது - (மற்றைக்காலத்திலே) நினைத்து ஒரு தொழிலைச் செய்ய முடியாது.—கண் இல்லான் மாங்காய் விழ எறிந்த மாத்திரைக் கோல் ஒக்கும் - (புண்ணியம் வந்து கூடாத அக்காலத்திற் செய்யும் அத்தொழிலானது) கண்ணில்லாதவன் மாங்காய் விழுதற்கு எறிந்த மாத்திரைக் கோலைப்போலும்,—ஆம் காலம் அவர்க்கு ஆகும் - (புண்ணியம் வந்து) கூடியபோது அவருக்கு (அத்தொழில் தானே) முடியும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். புண்ணியமில்லாதவன் எண்ணியதொழிலும் முடியப்பெறுது கைப்பொருளும் இழப்பன. எ-ம்.

ரு. இ - ள். வாராத வருந்தி அழைத்தாலும் வாரா - (தமக்கு) வாராதவைகள், வருந்தி அழைத்தாலும், வாராவாம்;—பொருந்துவன போயின் என்றால் போகா - (தமக்கு) வருமவைகள், போயின் என்று வெறுத்தாலும், போகாவாம்.—இருந்து ஏங்கி - (இவ்வுண்மையை அறியாமல்) இருந்துகொண்டு ஏக்கமுற்று,—நெஞ்சம் புண் ஆகத் தாம் நெடும் தூரம் நினைந்து தஞ்சுவதே - மனம் புண்ணாகும்படி (அவைகளைத்) தாங்கள் நெடிந்தூரம் நினைந்து மாண்டிபோவதே—மார்தர் தொழில் மனிதருடைய தொழிலாகும். எ - று.

இ-ம். இருவினைகளைச் செய்தவர் அவற்றின் பயன்களாகிய இன்பத்தன்பங்களை அதுபவிப்பது தப்பாதாதலின்; அவற்றின்பொருட்டிக் கவலையுற்று வாழ்நாளை வீணுட்போக்குதல் அறியாமை. எ-ம்.

கீ. இ - ள். ஒருவர்க்கு உள்ளது ஒழிய - ஒருவருக்கு (ஊழினால்) உள்ளதல்லாமல், — ஒருவர் சுகம் (கொள்ளக் கிடையா - மறொருவருடைய சுகங்களை அதுபவிக்கவிரும்பினால் அவை கிடையாவாம்:—(ஆதலினால்)—சுவலயத்தில் - இப்பூமியிலே— உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு - உடம்புகளோடு கூடியவாழும் உயிர்களுக்கு, — வெள்ளக்கடல் ஓடி மீண்டு கரை ஏறினால் என - வெள்ளநீரையுடைய சமுத்திரத்திலே (கப்பலின்மேற்) சென்று (சம்பாதித்துக்கொண்டு) திரும்பிவந்து கரையேறினாலும் அத னுற பயன் யாது. எ - று.

இ-ம். பெருமுயற்சிசெய்து பெரும்பொருள் சம்பாதித்தாலும், ஊழினளவன்றி அதிகமாக அதுபவித்தல் கூடாது. எ-ம்.

எ. இ - ள். எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால் - சகலவிதங்களினாலும் ஆராயுமிடத்து, — இவ்வுடம்பு பொல்லாப் புழுமலினோய்ப் புல் குரம்பை - இந்தச்சரீரம் பொல்லாத புழுக்களுக்கும் நிறைந்த வியாதிகளுக்கும் புல்லிய ஒரு சிறுவீடாக இருக்கின்றது—நல்லார் அறிந்து இருப்பார் - நல்லறிவினோர்கள் (இவ்வுடம்பினிழிவை) அறிந்திருப்பார்கள்;—ஆதலினால் கமலநீர்போல் பிறிதது இருப்பார் - ஆகையால் அவர்கள் தாமரையிலையில் நீர்போல (இவ்வுடம்பிலே கூடியிருந்தும்) கூடாதிருப்பார்கள்;—பிறர்க்குப் பேசார் - (பயன்படாமையால்) பிறருக்கு (அந்த நிலையைச்) சொல்லார்கள். எ - று. ஆம் அகை.

இ-ம். உடம்பு வேறு தாம் வேறு என்று அறிந்த ஞானிகள் உடம்போடு கூடியிருப்பினும் பற்றற்றிருப்பார்கள்; ஆதலால் அவர்களுக்குத் துன்பமே இல்லை. எ-ம்.

அ. இ - ள். மகிதலத்தீர் கேண்மின் - பூமியிலுள்ள மனிதர்களே, கேளுங்கள். — ஈட்டிம் பொருள்-தேடிதற்குரிய பொருள்களானவை, — முயற்சி என் இறந்த ஆயினும் - முயற்சிகள் அளவில்லாதன வாயினும், — ஊழ் கூட்டிம் படி அன்றிக் கூடா

வாம் - ஊழ் கூட்டுமளவினல்லாமற் சேராவாம்.—தனம் தரி யாது - (ஊழினாலே சேரினும்) அப்பொருள் நிலைபெறுது.— தேட்டம் மரியாதை - (ஆதலினால்) நீங்கள் தேடத்தருவது மரி யாதையேயாம். எ - று. மரியாதை - நன்னெறியினிறதல். ஆம் அசை. காணுமிரண்டும் முன்னிலையசை.

இ-ம். பொருள் ஊழினளவன்றி வாராமையானும், வந்த பொருளும் நிலைபெறுமையானும், நிலைபெறுவதாகிய நல்லொழு க்கத்தையே தேடல்வேண்டும். எ-ம்.

கூ. இ - ள். ஆற்றுப் பெருக்கு அற்று - ஆற்றில் வெள்ளம் வறறிப்போய—அடி சுடும் அநநாளும் - (மணலானது வெய யிலினாலே காயந்து நடப்பவருடைய) அடியைச் சுடுகின்ற அக் காலத்திலும்,—அவ்வாறு ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகு ஊட்டிம- அநத ஆறானது ஊற்றுநீர்ப் பெருக்கினால் உலகத்தாரை உண்பி க்கும்;—(அதுபோல)—நல்ல குடிப் பிறந்தார் - நல்ல குடியிலே பிறந்தவர்,—நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும்—வறுமை அடைந்த காலத்தி லும்,—ஏற்றவர்க்கு இசைந்து இல்லையெனமாட்டார் - இரந்தவ ருக்குக் (கருத்து) இசைந்து இல்லையென்று சொல்லமாட்டாது கொடுப்பார். எ - று.

இ-ம். உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவர் வறுமைக்காலத்திலும் இரந்தவருக்குக் கொடாது விடார். எ-ம்.

கூ0. இ - ள். மா நிலத்திர் - பெரிய பூமியிலுள்ள மனி தர்களே,—ஆண்டு ஆண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் - (இற ந்த) அவ்விடத்தில் வருடந்தோறும் அழுது புரண்டாலும்,— மாண்டார் வருவரோ - இறந்தவர் திரும்பி வருவாரோ (வர மாட்டார்):—வேண்டா - (ஆதலினால் அழ) வேண்டிவதில்லை.— நமக்கும் அது வழியே நாம் போம் அனவும் எமக்கு என் என்று + நமக்கும் அம்மரணமே வழியாகும் நாம் இறந்து போம்

ளவும் எமக்கு யாது சம்பந்தம் என்று,—இட்டி உண்டு இரும் - பிணைக்கயிட்டு (நீங்கனும்) உண்டு (கவலையற்று) இருங்கள். எ-று.

இ-ம். இறந்தவர்பொருட்டு அழுகையினால் உடம்பிற்குத் தளர்ச்சியும் உயிருக்கு வருத்தமும் உண்டாமேயன்றிச் சிறிதும் பயனில்லாமையால், கவலையையொழித்துச் சற்பாத்திரத்துக்குக் கொடுத்த வாழ்க. எ-ம்.

௧௧. இ - ள். இடம்பை கூர் என் வயிறே - துன்பம் மிகு கின்ற என்னுடைய வயிறே,—ஒருநாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய் - (கிடையாதபோது) ஒருநாளுக்குப் போசனத்தை விட்டிரு என்றால் விட்டிராய்.—இருநாளுக்கு ஏல் என்றால் ஏலாய் - (கிடைத்தபோது) இரண்டினாளுக்கு (உண்ணும் போசனத்தை ஒருங்கு) ஏற்றுக்கொள்ளென்றால் ஏற்றுக்கொள்ளாய்.—ஒரு நாளும் என் நோ அறியாய் - ஒருநாளிலாயினும் என்னுடைய வருத்தத்தை அறியாய்.—உன்னோடு வாழ்தல் அரிது - (ஆதலினால்) உன்னோடு கூடி வாழ்தல் (எனக்கு) அருமையாக இருக்கின்றது. எ - று.

இ-ம். வயிற்றுக்குத் திருப்தி செய்தலினும் அரியது பிறிதில்லை. எ-ம்.

௧௨. இ - ள். ஆறு அம் கரையில் மரமும்—ஆற்றினது கரையில் இருக்கின்ற மரமும் - அரசு அறிய வீற்று இருந்த வாழ்வும் விழும் அன்றே - அரசன் அறிய (அதிகாரஞ்செய்து சம்பாதித்துப்) பெருமையாக வாழ்கின்ற வாழ்க்கையும் அழிந்துபோமன்றே:—உழுது உண்டு வாழ்வு ஏற்றம் - (ஆதலினால்) உழுது பயிர்செய்து உண்டு வாழ்வதே உயர்வாகும்;—அதற்கு ஒப்பு இல்லை - அதற்குச் சமானம் இல்லை,—வேறு ஓர் பணிக்குப் பழுது உண்டு - மற்றைத் தொழில் வாழ்க்கைகளுக் கெல்லாம் அழிவு உண்டு. எ - று, அம் சாரியை. கண்டார் முன்னிலையகை.

இ-ம். பிறர்வயத்தினராகாது தம்வயத்தினராய் நின்று செய்யும் வேளாண்மையாலாகிய வாழ்க்கைக்கு அழிவு இல்லாமையால், அதுவே சிறந்தது. எ-ம்.

சு

கூட. இ - ள். அம் புவிபதன் மேல் - அழகிய பூமியின் மேலே—ஆவாரை அழிப்பார் யார் - (நல்வினையினால் நெடுநூலால் உயிர் வாழ்தற்கு உரியவரை (இடையிலே) அழிக்கவல்லவா யாவர்?—அது அன்றிச் சாவாரைத் தவிர்ப்பவர் யார் - அது வல்லாமலும் (திவினையினால்) இறத்தற்கு உரியவரை நிறுத்தவல்லவா யாவர்?—ஓவாமல் ஐயம் புகுவாரை விலக்குவார் யார் - (செல்வம் இழந்து) ஒழியாமல் பிணைக்குச் செல்வோரைத் தடுக்கவல்லவர் யாவர்?—மெய் - (இது) சத்தியமேயாம். எ - று. ஏ மூன்றும் அசை.

இ-ம். ஊழினால் அடைதற்பாலனவாகிய ஆக்கக் கேடுகளைத் தவிர்க்க வல்லவர் ஒருவரும் இல்லை. எ-ம்.

கசு. இ - ள். பேசுங்கால் - (ஆராய்ந்து) சொல்லுமிடத்து;—பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை - பிணை எடுத்து உண்டலினும் (இழிவிற்) பெரிய குடிவாழ்க்கையாவது—பல இச்சை சொல்லி இடித்து உண்கை - பலவாகிய இச்சைகளைப் பேசி (ஒருவரை) நெருக்கி வாங்கி உண்ணுதலாம்.—சிச்சி - சீசி (இது என்ன செய்கை.)—வயிறு வளர்க்கைக்கு மானம் அழியாது - வயிற்றை வளர்த்தற்பொருட்டு மானங்கெடாமல்,—உயிர் விடுகை சால உறும் - உயிரை விடுதலே மிக (உயர்ச்சியைப்) பொருந்தும். எ - று.

இ-ம். பிறரிடத்தே இச்சை பேசி வாங்கி உண்டு மானம் இழந்து உயிர்வாழ்தலினும் உயிரை விட்டு மானத்தை நிறுத்தலே உயர்வுடைத்து. எ-ம்.

கரு. இ - ள். சிவாயநம என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு—சிவாயநமவென்று தியானித்துக்கொண்டிருப்பவருக்கு—ஒருநா

ளும் அபாயம் இல்லை - ஒருநாளாயினும் இடுக்கண் உண்டா
காது.—இதுவே உபாயம் - (விதியை வெல்லுதற்கு) இதுவே
உபாயமாகும்:—(இதுவே) மதி ஆகும் - (ஆதலின்) இதுவே
(உண்மையாகிய) அறிவாகும்.—அல்லாத எல்லாம் மதி விதியே
ஆய்விடும் - (இச்சிவத்திபான்ம) அல்லாத மற்றையிடங்களி
னெல்லாம் புத்தியானது விதியின் வசத்தேயாக்விடும். எ - று.
இதுவே எனபது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது.

இ-ம். சிவத்தியான முடையவருக்கு விதி இல்லை; சிவத்
தியானமில்லாதவருக்கு விதி உண்டு. எ-ம்.

இடையறாத சிவத்தியானமுடையவர் அச்சிவத்தையேயன்
றிப் பிறிதொன்றையும் அறியாராதலின், அவர் சரீரம் முகந்து
கொண்ட சுகதுக்கமென்னும் பிராரத்தகருமம் அவருக்குப் புசி
ப்பாகாமல், அவருடற்புசிப்பாய் ஒழியும் என்பதே அவருக்கு
விதியில்லை யென்பதற்குக் கருத்து. அது திருநாவுக்கரசுநாயனார்
முதலிய மெய்ஞ்ஞானிகள் சரித்திரங்களாலும் அறிக.

கீகா. இ - ள். தண்ணீர் நில நலத்தால் - தண்ணீரானது
நிலத்தினது நன்மையினாலும்,—தக்கோர் குணம் கொடையால்-
நல்லோருடைய குணமானது கொடையினாலும்,—கண் நீர்மை
மாறுக் கருணையால் - கண்களுடைய குணமானது நீங்காத அரு
ளினாலும்,—பெண் நீர்மை கற்பு அழியா ஆற்றால் - பெண்களு
டைய குணமானது கற்புநிலை கெடாத வழியினாலும்,—கடல்
சூழ்ந்த வையகத்துள் அற்புதம் ஆம் என்றே அறி - சமுத்திரஞ்
சூழ்ந்த பூமியினிடத்து (எல்லாரும்) ஆச்சரியப்படத்தக்கவை
களாகும் என்று நீ அறிவாயாக. எ - று.

இ-ம். நிலநன்மையினாலே தண்ணீருக்கும், கொடையின
லே நல்லோருக்கும், அருளினாலே கண்களுக்கும், கற்பினாலே
பெண்களுக்கும் பெருமை உண்டாகும். எ-ம்.

க௭. இ - ள். வையத்துப் பாவம் அறும் என்ன அறிந்து - பூமியிலே (சற்பாத்திரத்திற் செய்யப்படுந் தானத்தினாலே) பாவம் நீங்கும் என்று உணர்ந்து--அன்று இடார்க்கு-அக்காலத்திலே (சற்பாத்திரத்திலே) தானஞ்செய்யாதவருக்கு,—செய்தீவினை இருக்க - செய்த அப்பாவம் (வறுமைக்கு வித்தாய்) இருக்க,—இன்று தெய்வத்தை நொந்தக்கால் - இப்பொழுது கடவுளை வெறுத்தால்,—இரு நிதியம் எய்த வருமோ - பெரிய திரவியம் பொருந்த வருமோ, (வாராது.)—வெறும் பாளை மேல் பொங்குமோ - வெறும்பாளை (அடிப்பிலே வைத்து எரித்தால்) மேலே பொங்குமோ - (பொங்காது.) எ - று.

இ-ம். வறியவர் அவ்வறுமைக்கு வித்தாகிய தீவினையைச் செய்த தம்மை நோவாது தெய்வத்தை நோதலிற் பயன் இல்லை. எ-ம்.

கடி. இ - ள். பேர் உலகில் - பெரிய பூமியிலே,—பெற்றார் (என) -(இவர் எம்மைப்) பெற்றவர் என்றும்,—பிறந்தார் (என) -(இவர் எம்மக்குப்) பிறந்தவர் என்றும்,—பெருநாட்டார் (என) -(இவர் எம்முடைய) பெரியதேசத்தார் என்றும்,—உற்றார் (என) -(இவர் எம்முடைய) சுற்றத்தார் என்றும்,—உகந்தார் என - (இவர் எம்மைச்) சிறேகித்தவர் என்றும்—வேண்டார் - விரும்பாதவராகிய உலோபிகள்,—மற்றோர் இரணம் கொடுத்தால் இடுவர் - அன்னியரேயாயினும் (தம்முடம்பிலே) காயத்தைச் செய்தாராயின், (அவருக்கு எல்லாங்) கொடுப்பர்:—சரணம் கொடுத்தாலும் இடார் - (முன் சொல்லப்பட்டவர்) அடைக்கலம் புகுந்தாராயினும், அவருக்கு ஒன்றுங் கொடார். எ - று. தாம் ஏ இரண்டும் அசை.

இ-ம். உலோபிகள் தமக்கு அகிதத்தைச் செய்யும் கள்வர் முதலாயினோருக்கன்றி இதத்தைச் செய்யும் தாய் தந்தை முதலாயினோருக்குக் கொடார். எ-ம்.

௧௯. இ - ள். வயிற்றின் கொடுமையால் - வயிற்றினுடைய (பசிம்) கொடுமையினாலே, —சேவித்தும் - (பிறரைச்) சேவித்தும், —சென்று இரந்தும் - (பலரிடத்தே) போய் யாசித்தும், —தெள் நீர்க் கடல் கடந்தும் - தெளிவாகிய நீரையுடைய சமுத்திரத்தைக் (கப்பலேறிக்) கடந்தும், —பாவித்தும் - (ஒருவரைப் பெரியவராகப்) பாவித்தும், —பார் ஆண்டும் - பூமியை ஆண்டும், —பாட்டு இசைத்தும் - (செல்வரைப் புகழ்ந்து) பாட்டுப்பாடியும், —நாம் உடம்பை நாழி அரிசிக்கே பாழின் போலிப்பம் - நாம் இந்தச்சரீரத்தை நாழியரிசிக்காகவே பாழிலே செலுத்துகின்றோம். எ - று.

இ-ம். முத்திக்குரிய சாதனத்தைத் தேடும்பொருட்டு அரிதாகக் கிடைத்த சரீரத்தை, அதற்குக் கொடுக்கப்படுங் கூலியாகிய போசனத்தைத் தேடும்பொருட்டே முழுமையும் செலுத்துதலின் மிக்க பேதைமை பிறிதில்லை. எ-ம்.

௨௦. இ - ள். கொம்மை முலை பகர்வார்க் கொண்டாட்டம் - குவிவாகிய தனங்களை விறகின்ற பரத்தையரைக் கொண்டாடுதல்—அம்மி துணை ஆக ஆறு இழிந்த அறு ஒக்கும் - அம்மிக் கல்லே துணையாக ஆற்று வெள்ளத்தில் இறங்கிய தன்மையைப் போலும்; —(அன்றியும்) மா நிதியம் போக்கி வெறுமைக்கு வித்து ஆயவிடும் - (அது) பெரிய செல்வத்தை அழித்து வறுமைக்குக் காரணமாய்விடும்: —இம்மை மறுமைக்கு நன்று அன்று - (ஆதலினால்) அது இப்பிறப்பிற்கும் வருபிறப்பிற்கும் நல்லதாகாது. எ - று. பகர்தல்-விறற்றல்.

ஒடத்தினாலே கடக்கத்தக்க ஆற்றை அம்மியினாலே கடக்கப் புகுந்தவன் அமிழ்ந்தி உயிரை இழத்தல்போல, மனைவியினாலே அதுபவிக்கத்தக்க காமவிற்பத்தை வேசையினாலே அதுபவிக்கப் புகுந்தவன் மேகநோயால் வருந்தி உயிரை இழப்பன் ஆதலின், அம்மிதுணையாக வாரிழிந்தவாறெக்கு மென்றார்.

இ-ம். வேசையைப்புணர்ந்தவன் கைப்பொருளை இழந்து மேகநோயால் வருத்தமுற்றுப் பழிபாவங்களை அடைவன். எ-ம்.

உக. இ - ள். சிவந்த தாமரையாள் - செந்தாமரைமலரில் இருக்கின்ற சீதேவியானவள்,—வஞ்சம் இலார்க்கு - வஞ்சனை இல்லாதவருக்கு—நீரும் - நீர்வளத்தையும்,—நிழலும் - நிழல் வளத்தையும்,—நிலம் பொதியும் நெற்கட்டும் - நிலத்திலே நிறையும் நெற்போரையும்,—பேரும் - பேரையும்,—புகழும் - கீர்த்தியையும்,—பெருவாழ்வும் - பெரிய வாழ்வையும்,—ஊரும் - கிராமத்தையும்,—வரும் திருவும் - வளர்கின்ற செல்வத்தையும்,—வாழ்நாளும் - நிறைந்த ஆயுளையும்;—என்றும் தரும் - எந்நாளும் கொடுத்தருளுவள். எ - று. தான் அசை.

இ-ம். வஞ்சனை செய்யாதவருக்குச் சீதேவியினது திருவருளினாலே எல்லாநலமும் உண்டாகும். எ-ம்.

உஉ. இ - ள். பணத்தைப் பாடு பட்டுத் தேடிப் புதைத்து வைத்து - பணத்தைப் பிரயாசப்பட்டுச் சம்பாதித்து (நீங்களும் உண்ணாமல் பிறருக்குங் கொடாமற் பூமியிலே) புதைத்துவைத்து—கேடு கெட்ட மானுடரே கேளுங்கள் - அப்பொருட்கேட்டிலால் (சரீரசுகத்தையும் ஆன்மசுகத்தையும் ஒருங்கு) இழந்த மனிதர்களே (நான் சொல்வதைக்) கேளுங்கள்.—ஆவி கூடு விட்டுப் போயின பின்பு - ஆன்மாச் சரீரத்தைவிட்டு நீங்கிய பின்பு,—பாவிகாள் அந்தப் பணம் இங்கு ஆர் அதுபவிப்பார் - பாவிகளே, அந்தப்பணத்தை இவ்விடத்து யாவர் அதுபவிப்பார். எ - று. தான் ஏ இரண்டும் அசை.

இ-ம். பூமியிலே புதைத்து வைக்கப்பட்ட பணம் வைத்தவர் இறந்தபின் அவருக்கு உதவாமற் போவதுமன்றிப் புதைத்த விடந்தெரிந்து எடுக்கக் கூடாமையினாலே பிறருக்கும் உதவாமற்போம். எ-ம்.

உரு. இ - ள். மன்று ஓரம் சொன்னார் மனை - தருமசபையிலே பகஷ்பாதஞ்சொன்னவருடைய வீட்டிலே,—வேதாளம் சேரும் - பேய்கள் (வந்து) சேரும்;—வெள்ளெருக்குப் பூக்கும் - வெள்ளெருக்கு (முளைத்து) மலரும்;—பாதாளமூலி படரும் - பாதாளமூலியென்னுங்கொடி படரும்;—மூதேவி சென்று இருந்து வாழ்வள் - மூதேவியானவள் போய் நிலைபெற்று வாழ்வாள்;—சேடன் குடிபுகும் - பாம்புகள் குடியிருக்கும். எ - று, ஏ ஐந்தும் அசை.

இ-ம். வழக்கோரஞ் சொன்னவர்குடும்பத்தோடு அழிவது மன்றி, அவர் குடியிருந்த வீடும் பாழாம். எ-ம்.

உசு. இ - ள். நீறு இல்லா நெற்றி பாழ் - விபூதியில்லாத நெற்றிபாழாகும்;—நெய் இல்லா உண்டி பாழ் - நெய்யில்லாத போசனம் பாழாகும்;—ஆறு இல்லா ஊருக்கு அழகு பாழ் - நதியில்லாத ஊருக்கு அழகு பாழாகும்;—மாறு இல் உடற்பிறப்பு இல்லா உடம்பு பாழ் - மாறுபடாத சகோதரர் இல்லாத உடம்பு பாழாகும்;—மடக்கொடி இல்லா மனை பாழே - (இல் லறத்திற்குத் தக்க) மனைவியில்லாத வீடு பாழேயாகும். எ - று.

இ-ம். விபூதியினாலே நெற்றியும், நெய்யினாலே போசனமும், நதியினாலே ஊரும், சகோதரராலே உடம்பும், மனைவியினாலே வீடும் சிறப்படையும். எ-ம்.

உரு. இ - ள். ஆன முதலில் செலவு அதிகம் ஆனான் (தனக்குக்) கிடைத்த முதறபொருளுக்குச் செலவு அதிகமானவன்,—மானம் அழிந்து - மானங்கெட்டு,—மதி கெட்டு - அறிவு இழந்து,—போன திசை எல்லார்க்கும் கள்ளன் ஆய் - (தான் ஓடிப்) போன திசையிலும் எல்லாருக்கும் கள்ளனாகி,—ஏழ் பிறப்பும் தீயனாய் - எழுவகைப்பிறப்புக்களினும் பாவம் உடையவனாகி,—நல்லார்க்கும் பொல்லன் ஆய் - (தன்னிடத்து அன்பு

வைத்த) பெண்டிற்குக்கும் பொல்லாதவனாவான்.—நாடு (இதனை) ஆராய்ந்து அறிவாயாக. எ - று.

இ-ம். வரவுக்கு அதிகமாகச் செலவுசெய்பவன் பழிபாவங் களை அடைவன் ஆதலின், வரவுக்குத் தக்க செலவு செய்ய வேண்டும். எ-ம்.

௨௬. இ - ள். பசி வந்திட - பசினோய் ஒன்றுமாத்திரம் வந்தால்,—மானம் - மானமும்,—குலம் - குலமும்,—கல்வி - கல்வியும்,—வண்மை - வாய்மையும்,—அறிவுடைமை - அறிவு டைமையும்,—தானம் - கொடையும்,—தவம் - தவமும்,—உயர் ச்சி - உயர்வும்,—தாளாண்மை - தொழின்முயற்சியும்,— தேனின் கசிவந்த சொல்லியர்மேல் காமுறுதல் - தேன்பெருக் குப்போலத் தோன்றுகின்ற சொல்லையுடைய மங்கையர்மேல் ஆசைவைத்தலும் ஆகிய—பத்தும் பறந்து போம் - இப்பத்தும் விட்டோடிப்போம். எ - று.

இ-ம். மானமுதலிய எல்லா நலங்களையும் கெடுத்தவி னாலே பசினோயினங் கொடியது பிறிதில்லை. எ-ம்.

௨௭. இ - ள். ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட்டு ஒன்று ஆகும் - ஒருபொருளைப் பெற நினைந்தால், அப்பொருள் கிடை யாமல் வேறொருபொருள் கிடைத்தாலும் கிடைக்கும்;—அன்றி அதுவரினும் வந்து எய்தும் - அப்படியல்லாமல் அப்பொருளே வந்து கிடைத்தாலும் கிடைக்கும்;—ஒன்றை நினைவாதமுன் வந்து நிற்பினும் நிற்கும் - (இன்னும்) ஒருபொருளை நினைவாதி ருக்குமுன்னே அது தானேவந்து நின்றாலும் நிற்கும்;—எனை ஆளும் ஈசன் செயல் - (இவைகளைல்லாம்) என்னை ஆண்டரு ளும் கடவுளுடைய செய்கைகளாகும். எ - று.

இ-ம். இருவினைகளுக்கிடாக இன்பத்துன்பங்களை ஊட் டும் கடவுளுடைய கருத்தின்படியேயன்றி ஆன்மாக்களுடைய கருத்தின்படி ஒன்றும் நடவாது. எ-ம்.

உ.பி. இ - ள். கண்புதைந்த மாந்தர் - அகக்கண் குருடாக இருக்கின்ற மனிதர்—உண்பது நாழி - உண்பது ஒருநாழியரிசி மன்னமேயாகும்;—உடுப்பது நான்குமுழம் - (அவர்) உடுப்பது நான்குமுழ வஸ்திரமேயாகும்;—(இப்படியாகவும்)—நினைந்து எண்ணுவன என்பதுகோடி - (அவர்) நினைத்து எண்ணுங்காரியங்களோ என்பதுகோடியாகும்:—(ஆதலினால்)—மண்ணின் கலம்போலச் சாம் துணையும் குடிவாழ்க்கை சஞ்சலமே - மட்பாத்திரம் அழிந்தாற்போல (அவர் சரீரம்) அழியும் வரையும் (அவருடைய) குடிவாழ்க்கையினாலே துன்பமே விளையும். எ - று. தான் அநச.

இ-ம். உள்ளதே போதும் என்று திருப்தி அடையாதவர் சாங்காரும் அடைவது துன்பமேயன்றிப் பிறிதில்லை. எ-ம்.

உக. இ - ள். மரம் பழுத்தால் - மரம் பழுத்திருந்தால்,—வா என்று வெளவாலைக் கூவி இரந்து அழைப்பார் அங்கு யாவரும் இல்லை - (இப்பழத்தைத் தின்னுதற்கு) வா என்று வெளவாலைக் கூவி வேண்டி அழைப்பவர் அம்மரத்தருகில் ஒருவரும் இல்லை;—கன்று ஆ அமுதம் சுரந்து தரல்போல் கரவாது அளிப்பரேல் - கன்றையுடைய பசுவானது பாலைச் சுரந்து கொடுத்தல்போல ஒளிக்காமற் கொடுப்பாராயின்,—உலகத்தவர் உற்றார் - உலகத்தார் (அவ்வெளவால்போலத் தாமேவந்து) உறவினராவார். எ-று.

இ-ம். கொடையாளருக்கு எல்லாரும் தாமே உறவினராவார். எ-ம்.

நூ. இ - ள். வேந்தே - அரசனே,—முன் தாம் தாம் செய்தவினை - முற்பிறப்பிலே தாம் தாம் செய்த நல்வினை தீவினைகளை—பூந்தாமரையோன் பொறி வழியே தாமே அருபவிப்பார் - தாமரைமலரில் இருக்கின்ற பிரமா விதித்தபடியே தாமே

MAHAMAHOPADHYAYA

DR II V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

--- 1904 ---

அநுபவிப்பார்கள்,—ஒறுத்தாரை என் செயலாம் - (தீவினையினாலே தூண்டப்பட்டித்) தீங்குசெய்தவரை நாம் யாதுசெய்யலாம்.—ஊர் எல்லாம் ஒன்றா வெறுத்தாலும் விதிபோமோ - ஊரிலுள்ளார் எல்லாருந் (துணையாகத்) திரண்டு வெறுத்தாலும் விதி போகுமோ (போகாது.) எ - று.

இ-ம். தமக்கு ஒருவன் துன்பஞ்செய்யின், அது தாம் முன்செய்த தீவினைக்கீடாகக் கடவுளாலே தமக்குக்கிடைத்த தென்று அமைவதே அறிவு. எ-ம்.

நடக. இ - ள். இழுக்கு உடைய பாட்டிற்கு இசை நன்று - இலக்கணவழுக்களையுடைய செய்யுளினும் இசை நல்லது,—உயர்குலத்தின் சாலும் ஒழுக்கம் நன்று - உயர்வாகிய குலத்தினும் மாட்சிமைப்பட்ட ஒழுக்கம் நல்லது;—வழுக்கு உடைய வீரத்தின் விடா நோய் நன்று - தவறுதலையுடைய வீரத்தினும் தீராவியாதி நல்லது;—பழிக்கு அஞ்சாத் தாரத்தின் தனி நன்று - பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சாத மனைவியோடு கூடி வாழ்தலினும் தனியே யுருத்தல் நல்லது. எ - று.

இ-ம். இலக்கணப் பிழையுடைய பாட்டிம், நல்லொழுக்கமில்லாத உயர்குலமும், தவறுதலையும் வீரமும், கற்பில்லாத மனைவியோடு கூடிய இல்வாழ்க்கையுந் தீராவசையை விளைவிக்கும். எ-ம்.

நடக. இ - ள். மா நிலத்திர் - பெரிய பூமியிலுள்ளவர்களே,—ஆறு இடும் மேடும் மடுவும் போல் - ஆற்றுவெள்ளத்தினால் உண்டாக்கப்படும் மேடும் பள்ளமும்போல,—செல்வம் ஏறிடும் மாறிடும் - செல்வம் வளர்வதும் தேய்வதுமாய் இருக்கும்;—(ஆதலினால்) சோறு இடும் - (இரப்பவருக்கு உண்ண) அன்னத்தை இடுங்கள்;—தண்ணீரும் வாரும் - (குடிக்கச்) சலந்தையும் வாருங்கள்.—தருமமே சார்பு ஆக உள் நீர்மை உயர்ந்து லீறும் - (இப்படிச்செய்து வருவீர்களானால்,) இந்தத்தருமமே

துணையாக உள்ளத்திலே (சுத்தியாகிய) தன்மை ஒங்கி விளங்கும். எ - று. ஆம் அசை.

இ-ம். நிலையில்லாத செல்வம் உள்ளபொழுதே இரப்பவர் களுக்கு அன்னபானியங்களைக் கொடுக்கிற் சித்தசுத்தி உண்டாகும். எ-ம்.

ருரு. இ - ள். வேழத்தில் பட்டு உருவும் கோல் பஞ்சில் பாயாது - (வலிய) யானையின்மேலே பட்டுருவும் அம்பானது (மெல்லிய) பஞ்சின்மேலே பாயாது:—(அதுபோல)—வெட்டெனவை மெத்தெனவை வெல்லா - வலியசொறகள் மெல்லிய சொற்களை வெல்லமாட்டா.—நெடு இருப்புப் பாரைக்கு நெக்கு விடாப் பாரை-நெடுமையாகிய இருப்புப் பாரைக்குப் பிளவாத கருங்கற்பாறையானது—பசு மரத்தின் வேருக்கு நெக்கு விடும்-பச்சைமரத்தின் வேருக்குப் பிளந்துபோம். எ - று. ஆம் அசை.

இ-ம். வலியசொல்லே மெல்லிய சொல்லுக்குத் தோற்றுப்போம். எ-ம்.

ருசு. இ - ள். கல்லானே ஆனாலும் கைப்பொருள் ஒன்று உண்டாயின் - (ஒருவன்) படியாதவனே யாயினும் (அவன்) கையிலே பொருண்மாத் திரம் இருந்தால்,—எல்லாரும் சென்று எதிர்கொள்வர் - (அவனை) யாவரும் போய் எதிர்கொண்டு உபசரிப்பர்.—இல்லானே இல்லாரும் வேண்டாள் - (படித்தவனே யாயினும் பொருள்) இல்லாதவனை (அவன்) மனைவியும் விரும்பாள்;—ஈன்று எடுத்த தாய் வேண்டாள் - (அவனைப்) பெற்று வளர்த்த மாதாவும் விரும்பாள்;—அவன் வாயில் சொல் செல்லாது - அவன்வாயிற் பிறக்குஞ் சொல்லானது பயன் படாது. எ - று. அங்கு, மற்று அசை.

இ-ம். கல்லாதவனையாயினும் பொருளுடையவனை எல்லாரும் மதிப்பர்; கற்றவனையாயினும் பொருளில்லாதவனை ஒருவரும் மதியார். எ-ம்.

௩௫. இ - ள். பூவாதே காய்க்கும் மாமும் உள - பூவா மலே காய்க்கின்ற மரங்களும் உண்டு—(அதுபோல)—மக்களு றும் ஏவாதே நின்று தாம் உணர்வார் உளர் - மனிதர்களுள்ளும் ஏவாமலே இருந்து தாமே அறிந்து செய்ய வல்லவரும் உண்டு - தூவா விரைத்தாலும் நன்று ஆகா வித்து என - தூவி விரைத் தாலும் முனைத்துப் பயன்படாத விதைபோல,—பேதைக்கு உரைத்தாலும் உணர்வு தோன்றாது - மூடனுக்கு (எடுத்து விள க்கச்) சொன்னாலும் (அதனை அறியும்) அறிவு (அவனிடத்து) உண்டாகாது. எ - று.

இ-ம். குறிப்பறிந்து செய்வோரே அறிவுடையோர்; அறி விக்கவும் அறிந்து செய்யாதவர் மூடர். எ-ம்.

௩௬. இ - ள். ஒள் தொடி - ஒள்ளிய வளையலை அணிந்த வளே,—நண்டு சிப்பி வேய் கதவி - நண்டும் சிப்பியும் மூங்கி லும் வாழையும்,—நாசம் உறும் காலத்தில் - தாம் அழிவை அடையுங்காலத்திலே,—கொண்ட கரு அளிக்கும் கொள்கை போல் - (முறையே தாம்) கொண்ட (குஞ்சும் முத்தும் அரிசி யும் காய்க்குலையும் ஆகிய) கருக்களை ஈனுந்தன்மைபோல,— (மனிதர்கள்)—போதம் தனம் கல்வி பொன்ற வரும் காலம் - ஞானமும் செல்வமும் வித்தையும் அழிய வருங்காலத்திலே— அயல்மாதர்மேல் மனம் வைப்பார்-பிறர்மனைவியர்மேல் மனம் வைப்பார்கள். எ - று.

இ-ம். ஒருவன் பிறன் மனையானே இச்சிக்கின், அது அவனி டத்துள்ள ஞானம் செல்வம் கல்வி என்னும் மூன்றுங் கெடுத ற்கு அறிகுறியாகும். எ-ம்.

௩௭. இ - ள். வேதம் முதலாம் அனைத்து ஆய நூலகத் தும் - வேத முதலாகிய எல்லா நூல்களினுள்ளும் (ஆராய்ந் தால்)—வினைப்பயனை வெல்வதற்கு - இருவினைப்பயனை வெல்வ தற்கு (உபாயம்)—அது நினைப்பு எனக் கண்ணுறுவது அல்லால்

இல்லை - அவ்வினைப்பயன் (நம்முடைய) நினைவாலாவது என்று அறிவதல்லாமல் வேறு இல்லை:—நெஞ்சே கவலைபடேல் - மனமே கவலையை அடையாதே—மெய் வின் உறுவார்க்கு விதி இல்லை - நித்தியமாயுள்ள ஞானாகாசமாகிய பதியோடு கலந்து நிற்பவருக்கு ஊழ் இல்லை. எ - று.

இ-ம். பரஞானத்தினாலே பதியைத் செலிந்து நோக்கி அன்பு செய்யப்பெற்றவர் அப்பதியையேயன்றிப் பிரார்த்தவாசனை தாக்குதற்குரிய மற்றைப்பதார்த்தங்களைச் சிறிதும் காணாரசலின், அவருக்கு விதி இல்லை. எ-ம்.

நு. இ - ள். நன்று என்றும் - (இது) நல்லது என்றும்,—தீது என்றும் - (இது) தீயது என்றும்,—நான் என்றும் - (இது செய்கவன்) நான் என்றும்,—தான் என்றும் - (இது செய்வன்) அவன் என்றும்,—அன்று என்றும் - (இது) அன்று என்றும்,—ஆம் என்றும் - (இது) ஆகும் என்றும்,—ஆகாதே நின்ற நிலை - பேதஞ்செய்யாமலே (பதியினுள் அடங்கி இரண்டறக் கலந்து) நின்ற நிலையே,—தான் அது ஆம் தத்துவம் ஆம் - (ஆன்மாவாகிய) தான் (பதியாகிய) அதுவாகுகின்ற உண்மை நிலையாகும்.—சம்பு அறுத்தார் யாக்கைக்குத் தேடும் பொருள் போனவா - சம்பை அறுத்தவர் அதனைக் கட்டுதற்குத் தேடும் பொருள் அதுவன்றி வேறில்லாமற் போனவாறுபோலப் பாசத்தின் வேறுகக் காணப்பட்ட தன்னைப் பதியினுள்ளே அடக்குதற்குத் தேடும் பொருள் தானன்றி வேறில்லை. எ - று.

இ-ம். ஆன்மாப் பதியின் வேறாயினும் கண்ணொளியும் சூரியனொளியும்போல வேற்றுமை சிறிதந் தோன்றுவண்ணம் ஒற்றித்து நிற்கும் நிலையே தான் அதுவாதலாகிய உண்மைநிலை. எ-ம்.

நு. இ - ள். முப்பது ஆம் ஆண்டு அளவில் - முப்பது வயதினளவிலே—மூன்று அற்று - (மலம் மாயை கருமம் என்றும் பந்தம்) மூன்றும் நீங்கி—ஒருபொருளைத் தப்பாமல் தன்

னுள் பெறான் ஆயின் - ஒப்பில்லாத முதற்பொருளாகிய பதியைத் தவறாமல் தன்னுள்ளே (அறுபூதிஞானத்தினால் ஒருவன்) அடையானாயின்,—செப்பும் கலை அளவே ஆகும் - (அம்முதற்பொருள் அவனுக்கு அவன்) கற்ற சாத்திரஞானத்தினையேயாகும்,—மூப்புக் காரிகையார் தங்கள் முலை அளவே ஆகும் - (அவன் பின் வரும்) முதுமைப்பருவத்திலே (தான் கண்ட) பெண்களுடைய தனத்தினையாகவே (தளர்ச்சியுடையவன்) ஆவன் (ஆதலால்.) எ - று. ஆம் இரண்டும் அசை.

இ-ம். அறுபூதிஞானம் நிட்டையினால்லது பெறப்படாமையாலும், நிட்டை உடம்பும் அறிவும் தளர்ச்சியுடையும் முதுமைப்பருவத்திற் சித்திம்கமாட்டாமையாலும், ஞானஞ்சாரியரை அடைந்து ஞானசாத்திரங்களைக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டைகூடல் என்னும் நான்கையும் இளமைப் பருவத்திற்றானே செய்தல்வேண்டும். எ-ம்.

ஈ0. இ - ன். தேவர் குறளும் - திருவள்ளுவநாயனருடைய திருக்குறளும்,—திரு நானமறை முடிவும் - சிறப்புப் பொருந்திய நான்கு வேதங்களின் முடிவாகிய உபநிடதங்களும்,—மூவர் தமிழும்-(திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனார் திருநாவுக்கரசுநாயனார் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் என்னும் சமயகுரவர்) மூவர்களுடைய (தேவாரமாகிய) தமிழ்வேதமும்,—முனி மொழியும் - வியாசமுனிவருடைய வேதாந்த சூத்திரமும்,—கோவை திருவாசகமும் - (திருவாதவூரடிகளுடைய) திருக்கோவையார் திருவாசகங்களும்,—திருமூலர் சொல்லும் - திருமூலநாயனருடைய திருமந்திரமும்,—ஒரு வாசகம் என்று உணர் - ஒருபொருளையே குறித்த வாக்கியங்களென்று அறிவாயாக, எ - று.

இ-ம். திருக்குறண் முதலிய நூல்களெல்லாம் வேறு வேறு வாக்கியங்களாகத் தோன்றினும், பதிலக்கணமும் பசுலக்கணமும் பந்தலக்கணமும் முத்திலக்கணமும் ஆகிய இவைகளை ஒரு தன்மையாகவே அறிவிக்கும் நூல்களாம். எ-ம்.

உபநிடதமெனினும், வேதாந்தமெனினும், வேதசிரசெனினும், பிரபலசுருதியெனினும் பொருந்தும். வேதாந்தஞத்திரமெனினும், பிரமமீமாஞ்சையெனினும், உத்தரமீமாஞ்சையெனினும் பொருந்தும். *

நல்வழியுரை முற்றிற்று.

---

* வேதாந்தஞத்திரத்துக்கு நீலகண்டசிவாசாரியர், சங்கராசாரியர், இராமாநுஜாசாரியர், மத்துவாசாரியர் என்னும் நால்வர் பாவியங்கள் செய்தனர். சைவர்களாற் கொள்ளப்படுவது நீலகண்டபாவியம், ஸ்மார்த்தர்களாற் கொள்ளப்படுவது சங்கரபாவியம், வைஷ்ணவர்களாற் கொள்ளப்படுவது இராமாநுஜபாவியம், மாத்வர்களாற் கொள்ளப்படுவது மத்துவபாவியம்.